

DE VOORHANG (5) in de Tabernakel hjms

Geliefde broeders en zusters, in Deel 1 en 2 van deze studie kwam reeds aan de orde dat het gaan dóór het gescheurde Voorhangsel in uiterste instantie ook verwijst naar het verlaten van ons aardse bestaan om voor altijd bij Jezus in de hemel te zijn. Dus het verwijst naar de Opstanding, gevolgd door de Opname, cq. Wegname, van de Gemeente.

Onze Heiland Jezus Christus wordt in de Bijbel de Eersteling (van vele geheiligden) genoemd, Die door de Opstandingskracht van de Heilige Geest uit de dood opstond, om vervolgens dóór het Voorhangsel de hemel binnen te gaan om daar voor altijd aan de rechterhand van de Vader te zitten. Ook wij zullen uit genade eens op deze weg van de Opstanding uit de doden mogen gaan (1 Cor. 15:20-23; 1 Thess. 4:16-17).

Vier personen hebben op deze wijze de dood overwonnen, namelijk naast onze dierbare Jezus ook Henoeh, Mozes en Elia. In dit vijfde en laatste deel van de studie over de Voorhang zullen we hier op ingaan. In verband hiermee zullen we vervolgens enige aandacht schenken aan de eerste vier zegelordelen uit Openb. 6.

De volgende paragrafen komen aan de orde:

*Henoeh, Mozes, Elia en Jezus
De vier levende wezens en de eerste vier zegelordelen
Tot slot*

Henoeh, Mozes, Elia en Jezus

Broeders en zusters, men zegt soms dat de vier pilaren van de Voorhang Henoeh, Mozes, Elia en Jezus uitbeelden. Namelijk, omdat zij de dood overwonnen, hetzij door uit de dood op te staan, hetzij door de dood te passeren.

Uit de vorige studiedelen bleek reeds, dat de vier pilaren verwijzen naar de vier levende wezens rondom Gods troon, zodat deze visie naar mijn mening onjuist is. Daarbij wijst de Tabernakel altijd en uitsluitend in elk van z'n onderdelen naar (het Lichaam van) Jezus, de Zoon van God. Jezus was het Zoenoffer tussen God en mensdom. Hij werd mens en stierf voor een verloren mensdom. Door Hem wil God weer bij de mensen wonen.

Nooit en te nimmer verwijst een onderdeel van de Tabernakel naar welk individueel mens dan ook. Ook niet naar geweldige en voorbeeldige mannen Gods als Mozes, Elia of Henoeh, alhoewel zij door de dood te passeren wel indirekt met het Voorhangsel te maken hebben. Als wij willen gehoorzamen aan de roep uit de hemel om dóór het Voorhangsel te gaan, dan moeten wij uitsluitend blikken op Jezus en niet op Elia, Henoeh of Mozes (Hebr. 1:1,3).

Want geen mens, behalve de Zoon van God, Die Mens werd, was en is in staat om de verzoening tussen God en mensdom te bewerkstelligen. Jes. 59:16 – *“Dewijl Hij zag, dat er niemand was, zo ontzette Hij Zich, omdat er geen voorbidder was; daarom bracht Hem Zijn arm heil aan, en Zijn gerechtigheid ondersteunde Hem.”*

Naar ik hoop is het leven van Jezus ons (tot op zekere hoogte) bekend. Hij wederstond elke verzoeking, maar werd desondanks overgeleverd voor onze zonden. Hij stierf een afschuwelijke kruisdood voor het verloren mensdom, hoewel Hij nooit had gezondigd. Jezus werd begraven, maar na drie dagen wekte God Hem op uit het graf. Ieder mens die in Hem gelooft en Hem aanneemt, wordt gerechtvaardigd voor God. Jezus bracht ons volkomen verzoening met God. Jezus herstelde de Weg naar Gods troon voor de mens. Prijst God!

Maar we zullen nu de levens van Henoeh, Mozes en Elia eens bezien.

Henoeh en Elia stierven niet, zij passeerden als het ware de dood, terwijl Mozes en Jezus uit de dood werden opgewekt. Doet ons dit niet denken aan dat heerlijke toekomstige moment voor de kinderen Gods, namelijk de Opstanding uit de doden en de Opname, cq. Wegname in de hemel?

Mozes, Elia, Henoch en Jezus zijn blijkbaar representatief voor twee categorieën mensen bij de Opname van de Gemeente. 1 Thess. 4:16-17 – *“16 Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; 17 Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen.”*

We lezen in dit schriftgedeelte over twee categorieën mensen. We verstaan dat éérst de in Christus gestorvenen uit de dood zullen opstaan en Jezus tegemoet zullen gaan in de lucht en daarna de in Christus nog levende heiligen.

Henoch en Elia werden, zonder dat zij stierven, meteen in de hemel opgenomen. Zij ontvingen hun verheerlijkte opstandingslichaam terwijl zij nog in leven waren. Beiden zijn daarmee representatief voor de kinderen Gods, die de Opname mee zullen maken terwijl zij nog in leven zijn.

Mozes en Jezus kregen een opstandingslichaam, nádat zij uit de dood werden opgewekt door de Opstandingskracht van de Heilige Geest. Beiden zijn representatief voor kinderen Gods, die sterven vóórdát de Opname zal plaatsvinden.

De vier pilaren van de Voorhang verwijzen naar de vier levende wezens rondom Gods troon. Verschillende aspecten van de Opstandingskracht die aan die wezens verbonden is, zien we in de levens van Henoch, Mozes en Elia tot uitdrukking komen. Zij overwonnen de dood niet door eigen kracht. De Opstandingskracht van de Heilige Geest gaf hen de overwinning. De levens van Henoch, Elia en Mozes (en natuurlijk met name van Jezus) zijn voor ons geweldige voorbeelden om gehoorzaamheid aan Gods Woord te beoefenen, zodat ons oude karakter en ons vlees zal worden gekruisigd.

Henoch

De naam Henoch (in het Hebreeuws *“chanoech”* – חֲנוֹךְ) betekent *“ingewijde”* of *“toegewijde”*. De betekenis van zijn naam komt geweldig in zijn levenswijze tot uitdrukking, want Gen. 5:22,24 zegt: *“En Henoch wandelde met God, nadat hij Methusalach gewonnen had, driehonderd jaren; en hij gewon zonen en dochteren..... Henoch dan wandelde met God; en hij was niet meer; want God nam hem weg.”*

Plotseling was Henoch er niet meer na een leven met God. Hij is hiermee duidelijk een typebeeld van de Gemeente, die bij de Opname door Jezus zal worden weggevoerd in de lucht. In Henoch's leven zien we daarom ook kenmerken van de kinderen Gods, die uit genade de Opstanding, gevolgd door de Opname, cq. Wegname, mogen meemaken. Want..... : 1. Henoch geloofde in God (Hebr. 11:5); 2. Hij wandelde met God (Gen. 5:22,24); 3. Hij was God toegewijd, want zijn naam betekent *“ingewijde, toegewijde”*; Hij had een boodschap voor de mensen: *“Jezus komt terug”* (Jud. 14); 5. Hij was God welgevallig (Hebr. 11:5).

Elia

De naam Elia (in het Hebreeuws *“Elijah – אליהו”*) betekent *“mijn God is Jahweh”*. De naam Jahweh werd door de Joden uit eerbied onder andere aangeduid met Heer. De naam Elia betekent daarom ook *“Mijn God is Heer”*.

Elia was een grote profeet die geweldig ijverde voor de zaak van zijn Heer. Voortdurend bestreed hij de afgodendienst aan Baäl en Astarte. Ook streed hij tegen de afgodendienaars, met name tegen koning Achab en diens vrouw Izebel. Uiteraard werd Elia dus hevig door Achab en Izebel vervolgd (1 Kon. 17:1-3; 18:10; 19:1-3).

Elia verkondigde desondanks de majesteit van zijn Heer en sprak over Gods oordelen.

Net als Johannes de Doper woonde ook Elia in de woestijn en net als Johannes droeg hij alleen een ruw kleed dat met een gordel vastgesnoerd was (2 Kon. 1:8).

Elia werd levend in de hemel opgenomen bij de berg Nebo, nadat hij dwars dóór de door God drooggelegde Jordaan was gegaan (2 Kon. 2:11-12). Nebo ligt ten oosten van de Jordaan tegenover Jericho. De Jordaan staat overigens ook symbool voor de Voorhang.

Net zoals bij Henoch zien we ook in het leven van Elia kenmerken van de kinderen Gods, die uit genade de Opstanding en de Opname mogen meemaken. Namelijk.....:

1. Elia's God was de Heer; 2. Hij ijverde voortdurend voor Zijn Heer; 3. Hij streed onbevreesd tegen de grote afgod Baäl (בעל – "heer") als het beeld van Satan; 4. Hij was vol van (de kracht van) de Heilige Geest (Luk. 1:17).

Mozes

De geschiedenis van Mozes is alom bekend. Als Joods jongetje werd hij te vondeling gelegd waarna hij opgroeide aan het koninklijke hof van de Egyptische koning Farao (Ex. 2). God riep hem vanuit het brandende braambos om zijn volk Israël, dat zuchtte onder de slavernij, uit Egypte te voeren en veilig naar het Beloofde Land Israël te brengen (Ex. 3). Deze opdracht beheerste Mozes' leven. Maar het ging écht niet van een leien dakje. Hij ondervond voortdurend tegenstand van zijn volk, dat hij juist wilde helpen en naar de vrijheid in het Beloofde Land wilde leiden. Door een ongehoorzaamheid aan God mocht Mozes de Jordaan niet oversteken om in het Beloofde Land te komen. Hij stierf bij de berg Nebo en God begroef hem zodanig dat niemand het graf kon vinden (Deut. 34:6). Jud. 9 werpt licht op deze zaak. Want de aartsengel Michaël twistte met Satan om Mozes' lichaam. Mozes werd dus daarna blijkbaar meteen in de hemel opgenomen, zijn lichaam onderging dus geen verderving. Op de berg der verheerlijking zien we vervolgens dat Mozes al een opstandingslichaam had ontvangen (Matt. 17:1-8; Mark. 9:2-8; Luk. 9:28-36).

Uiteraard zien we ook in Mozes' leven kenmerken van de kinderen Gods, die tot de Opstanding en de Opname mogen behoren. Zoals

1. Mozes was gered door het Lam van God (Hebr. 11:26a), want zijn naam (משה) betekent letterlijk "door een lam"; 2. Hij had een groot verlangen naar het Beloofde Land en naar de Onzienlijke God (Hebr. 11:27); 3. Hij was bereid zijn comfortabele leventje (aan het koninklijke hof) te verlaten (Hebr. 11:25-26); 4. Hij was de zachtmoedigste op aarde (Num. 12:3).

Conclusie

Broeders en zusters, de levens van Mozes, Henoch, Elia (en uiteraard Jezus) tonen ons een groot aantal kenmerken van de kinderen Gods, die uit genade de Opstanding uit de doden en de aansluitende Opname, cq. Wegname, zullen mogen meemaken. Uit 1 Thess. 4:16-17 mogen we verstaan, dat deze kenmerken onder één noemer kunnen worden samengevat, namelijk: "in Christus zijn".

Wie in Christus Jezus is, heeft Jezus als Zijn Heer en Verlosser aangenomen en is een nieuw schepsel. 2 Cor. 5:17 – "Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden."

Paulus leert ons in de Romeinenbrief op duidelijke wijze, wát het wil zeggen om in Christus te zijn (dus in Christus te leven), juist als het gaat om het eeuwige leven na de Opstanding uit de dood en de Opname. Het wil zeggen, dat we in de Geest wandelen en alle werkingen van het vlees voortdurend doden door de Geest. En dat is niet echt eenvoudig, mijn broeders en zusters! Het vereist om dagelijks in de gebeden en de gemeenschap met het Woord voor Gods troon in de hemel te verschijnen. Het vereist om zich in vol vertrouwen dagelijks aan Jezus over te geven. Dit vraagt soms om intense gebedsworstelingen.

Rom. 8:1,5-6,10-11,13 – "1 Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest. 5 Want die naar het vlees zijn, bedenken, dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn, bedenken, dat des Geestes is. 6 Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede; 10 En indien Christus in ulieden is, zo is wel het lichaam dood om der zonden wil; maar de geest is leven om der gerechtigheid wil. 11 En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door

Zijn Geest, Die in u woont. 13 Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven."

De aardse levens van Mozes, Henoch, Elia (en Jezus) zijn dus middels de Opstanding en de Opname toch verbonden aan het thema van de Voorhang.

De volgende paragraaf die handelt over de eerste vier zegelordelen, zal ons het belang van een gereinigd en overgeven leven als dat van Mozes, Henoch en Elia duidelijk maken.

De vier levende wezens en de eerste vier zegelordelen

Nadat Johannes van Patmos in Openb. 4 eerst getuige was geweest van het buitengewoon uitzonderlijk troongezicht met de vier levende wezens (cherubs) rondom de troon van God, verscheen in Openb. 5 Jezus, het Lam van God, de Leeuw van Juda, ten tonele:

Openb. 5:5-6 – "5 En een van de ouderlingen zeide tot mij: Ween niet; zie, de Leeuw, Die uit den stam van Juda is, de Wortel Davids, heeft overwonnen, om het boek te openen, en zijn zeven zegelen open te breken. 6 En ik zag, en ziet, in het midden van den troon, en van de vier dieren, en in het midden van de ouderlingen, een Lam, staande als geslacht, hebbende zeven hoornen, en zeven ogen; dewelke zijn de zeven geesten Gods, die uitgezonden zijn in alle landen."

Alleen het geslachte Lam van God, onze Heiland Jezus Christus, bleek waardig te zijn om het boek met de zeven zegelen te openen. Omdat Hij glorieus had overwonnen.

Openb. 5:9,12 – "9 En zij zongen een nieuw lied, zeggende: Gij zijt waardig dat boek te nemen, en zijn zegelen te openen; want Gij zijt geslacht, en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, uit alle geslacht, en taal, en volk, en natie; 12 Zeggende met een grote stem: Het Lam, Dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging."

Zoals u weet, broeders en zusters, staat het boek, waarvan het Lam de zegelen moest verbreken en dat Hij moest openen, in verband met de eerste zeven oordelen, die in de eindtijd over de wereld zullen gaan. Het zijn de zogenaamde zegelordelen. In Openb. 6 kunt u lezen over de eerste zes zegelordelen.

Bij aandachtige lezing van hoofdstuk 6 zien we twee opmerkelijke dingen.

Allereerst ontdekken we dat steeds Jezus, het Lam van God, de zegels verbrak, omdat alléén Hij waardig werd geacht om deze taak op Zich te nemen.

Maar waarom kon God in Zijn onbeschrijflijke kracht en heerlijkheid deze taak niet Zelf op Zich nemen? Hij is toch Almachtig en meest soeverein? Absoluut heilig, rein en één en al ontoegankelijk Licht? Hij is toch zeker waardig om die taak te verrichten? Waarom konden de vier levende wezens, als de voor de mens zichtbare heerlijkheid van God, dit niet doen? Die vier wezens representeren toch ook Jezus, het Beeld van God?

Dat had zeker wel gekund!

Maar God besliste in Zijn Wijsheid anders. Omdat Hij hiermee tot uitdrukking wilde brengen, dat alléén door het ontzagwekkende Offer van het Lam Gods, Zijn eigen geliefde Zoon Jezus, Zijn boosheid over onze onpeilbaar diepe zonden kan worden gestild en de verzoening met Hem tot stand kan worden gebracht. Alleen door het Offer van het goddelijke Lam kan (dóór het gescheurde Voorhangsel heen) toegang tot de troon van God in het Allerheiligdom van de hemel worden verkregen.

Ten tweede zullen we ons afvragen, waarom de vier levende wezens (cherubs) bij de opening van de eerste vier zegels aanwezig moesten zijn (Openb. 6:1-8).

Zoals we inmiddels weten, bewaren zij onder andere de toegang tot de troon van God. Hun nadrukkelijke aanwezigheid bij de eerste vier zegelordelen legt hiermee een nauw verband.

Omdat, zoals we zullen zien, deze vier oordelen rechtstreeks te maken hebben met het verwerpen van de geweldige Verlossings- en Opstandingskracht van het Lam van God. Een Kracht waardoor de Voorhang scheurde en de toegang tot Gods troon werd geopend.

De serie van zeven zegeloordeelen zullen algemeen voltrokken worden, omdat Jezus als Redder van het mensdom en als Hersteller van de relatie mét God werd verworpen door de wereld. Maar bij de eerste vier zegeloordeelen zullen we specifiek de redenen ontdekken, waarom géén toegang tot de hemel kan worden verleend aan hen die onder deze oordelen vallen! Middels bestudering van de levens van Henoch, Mozes en Elia.

Broeders en zusters, nogmaals, vergeet u niet dat het stééds het Lam van God is, dat de zegelen zal verbreken en daarmee de weg voor de oordelen zal vrijmaken. Omdat Hij werd verworpen! Bedenkt u ook dat de vier levende wezens bij de aanvang van deze vier oordelen steeds de volgende woorden spreken: *“Kom en zie!”*. Met andere woorden: *“Johannes én álle toekomstige lezers van het boek Openbaring, kom en prent het in jullie hoofd en in jullie hart waaróm op bevel van het Lam, dat de zegelen verbreekt, die oordelen moeten komen!”*

Het eerste zegeloordeel

Het levende wezen bij het eerste zegeloordeel wijst op de algehele verwerping van Jezus door de wereld. We moeten goed verstaan dat dié Jezus verworpen werd, Die in Zijn viervoudige hoedanigheid als de Zoon van God, als de grote Koning der koningen, als de Zoon des Mensen en als de Dienstknecht op aarde kwam om het mensdom te dienen en uiteindelijk zelfs voor hun zonden te sterven aan het kruishout van Golgotha. Déze Jezus is de uiterste grens van Gods genade, omdat Hij de geliefde Zoon van God de Vader was. Iets kostbaarders, iets dierbaarders kon God de Vader niet geven. Hij gaf ons in Jezus álles! Jezus ontledigde Zichzelf volkomen voor ons, Hij werd als een Dienstknecht en stierf zelfs onschuldig als was Hij een misdadiger. Tóch werd en wordt Hij door de mensen verworpen. Hoe intens triest zijn daarom Jezus' woorden in Joh. 5:43 – *“Ik ben gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen.”*

Omdat de mensen Jezus hebben verworpen, wordt het witte paard gezonden met daarop een ruiters gezeten, die de mensen wél zullen aanvaarden. Omdat deze ruiters zogenaamde wereldvrede en oplossingen voor de wereldproblemen zal brengen (1 Thess. 5:2-3). Openb. 6:1-2 – *“1 En ik zag, toen het Lam een van de zegelen geopend had, en ik hoorde een uit de vier dieren zeggen, als een stem van een donderslag: Kom en zie! 2 En ik zag, en ziet, een wit paard, en die daarop zat, had een boog; en hem is een kroon gegeven, en hij ging uit overwinnende, en opdat hij overwonne!”*

Het is alsof het levende wezen bij de eerste zegeloordeel nu wil zeggen: *“Jullie wilden Jezus Gods eigen Zoon niet accepteren. Maar een ander die egoïstisch in zijn eigen naam komt, willen jullie wel accepteren. Daarom zal de Antichrist naar jullie worden gezonden. Jullie zullen hem wel aannemen, ofschoon hij jullie valse leugens brengt en schijnvrede. Zijn valse woorden en leugens zullen jullie wel geloven. Maar deze zal jullie beslist niet dienen, maar hij zal gediend willen worden.”*

De apostel Paulus verklaarde dat de dag van onze vereniging met Christus niet zal aanvangen, tenzij dat eerst de grote (geestelijke) afval komt waarin de Antichrist zal worden geopenbaard. Deze Antichrist zal worden geloofd door degenen die Jezus verwerpen, omdat God een dwaling in hun harten zal bewerken, zodat zij voortaan de leugen aannemen. 2 Thess. 2:2-3,9-12 – *“2 Dat gij niet haastelijk bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door zendbrief, als van ons geschreven, alsof de dag van Christus aanstaande ware. 3 Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want die komt niet, tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderfs; 9 Hem, zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle*

kracht, en tekenen, en wonderen der leugen; 10 En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden. 11 En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven; 12 Opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid.”

Het tweede zegeloordeel

Het tweede zegeloordeel is een logisch gevolg op de verschijning van de Antichrist, die schijnvrede, schijncomfort en schijngeluk zal brengen bij het eerste zegeloordeel.

Openb. 6:3-4 – *“3 En toen Het het tweede zegel geopend had, hoorde ik het tweede dier zeggen: Kom en zie! 4 En een ander paard ging uit, dat rood was; en dien, die daarop zat, werd macht gegeven den vrede te nemen van de aarde; en dat zij elkander zouden doden; en hem werd een groot zwaard gegeven.”*

Omdat de ongelovigen de Antichrist met zijn schijnvrede hebben aangenomen, zal die vrede worden weggenomen. Het woord “vrede” komt van het Griekse “*ei'rene*” en duidt op “*vrede, rust, eendracht, veiligheid, zekerheid, voorspoed*” in het hart en onder elkander.

Het levende wezen bij de tweede zegeloordeel wijst daarom als het ware op Jezus als de Vorst van wāre Vrede, Die desondanks door Zijn volk en door de wereld werd verworpen. Jezus bood hen Zijn rust en vrede aan (Joh. 14:27; Matt. 14:28).

Matt. 11:28 – *“Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.”*

Ook zei Jezus: *“Weest niet bezorgd over je eten en drinken, over je kleding, maar zoekt eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al die dingen zullen u toegeworpen worden”* (Matt. 6:25-34).

Maar men verwierp niet alleen Jezus' woorden, maar ook Hemzelf: *“Kruisig Hem!”*.

Welk een weedom als Jezus uitroept: *“Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn, hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkerwijs een hen haar kiekens onder de vleugelen vergadert; en gijlieden hebt niet gewild?”* (Luk. 13:34).

De droevige woorden *“gijlieden hebt niet gewild”* is de tragedie in het leven van vele mensen. Wat toch kon Jezus nog méér doen dan het geven van Zijn eigen Bloed?

In Luk. 19:41-42 kunnen we lezen, dat Jezus, de ware Vrededorst, zelfs weende over Jeruzalem, de stad die notabene *“stad van vrede”* wordt genoemd: *“41 En als Hij nabij kwam, en de stad zag, weende Hij over haar, 42 Zeggende: Och, of gij ook bekendet, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen.”* Waarom konden zij Jezus' vrede niet ontvangen? Wat was zelfs verborgen voor hun ogen? Zij kenden het grote geheim niet van Jezus' kruisdood en Zijn Opstanding uit de doden, opdat zij zouden kunnen worden gered van het eeuwig verderf en opdat de toegang tot de troon van God in de hemel (het Allerheiligdom) ook voor hen zou kunnen worden geopend.

Het is niet zo dat Jezus zo maar loze en gemakkelijke woorden sprak, broeders en zusters. Want Jezus gaf het goede voorbeeld en verliet Zijn hoge positie, de heerlijkheid, de heiligheid, de blijdschap, de vrede en het intense geluk van de hemel ter wille van het mensdom (Fil. 2:6-8). Om ons te redden!

We zien dit alles ook terug in het leven van Mozes. Zijn Hebreeuwse naam *“Mosjee”* (מֹשֶׁה) is weliswaar een afkorting van de zinsnede *“uit het water trok ik hem”*, maar betekent niet voor niets letterlijk *“door een lam”*. Mozes leidde het volk Israël uit Egypte in opdracht van het Lam van God (Hebr. 11:24-27).

Mozes ontving als aangenomen zoon van de dochter van Farao (Ex. 2:1-10; Hand. 7:21) een geweldige opvoeding. Volgens Hand. 7:22 werd Mozes onderwezen *“in alle wijsheid der Egyptenaren”* en was hij *“machtig in woorden en in werken”*. Volgens de historicus Josephus die in de eerste eeuw ná Jezus leefde, heeft Mozes zelfs als generaal een Egyptisch leger tegen de Ethiopiërs aangevoerd én de overwinning behaald (Ant. 2.10).

Maar Mozes gaf zijn hoge positie aan het koninklijke hof van Farao op. Hij gaf zijn comfortabele, voorspoedige en rustig vredige leventje op. Hij wilde niet voor een tijdje van de zonde genieten. Laten we Hebr. 11:24-27 nog eens lezen: *“24 Door het geloof heeft Mozes, nu groot geworden zijnde, geweigerd een zoon van Farao’s dochter genoemd te worden; 25 Verkiezende liever met het volk van God kwalijk gehandeld te worden, dan voor een tijd de genieting der zonde te hebben; 26 Achtende de versmaadheid van Christus meerderen rijkdom te zijn, dan de schatten in Egypte; want hij zag op de vergelding des loons. 27 Door het geloof heeft hij Egypte verlaten, niet vrezende den toorn des konings; want hij hield zich vast, als ziende den Onzienlijke.”*

Mozes werd, hoewel hij ook hun leider was, de dienaar van het volk Israël. Maar hoe vaak werd hij door het volk niet feitelijk verworpen? Hoe vaak murmureerde men niet tegen hem en wilde men naar Egypte terugkeren?

Het is alsof het levende wezen bij de opening van het tweede zegel nu wil zeggen: *“Willen jullie de ware Vrede van Jezus niet? Verkiezen jullie het comfortabele leventje in de wereld? Nu zullen jullie ontdekken dat de Antichrist jullie een valse leugenachtige vrede heeft gebracht, want die zogenaamde comfortabele vrede van de wereld zal worden weggenomen”.*

Het derde zegeloordeel

Het levende wezen bij het derde zegeloordeel verwijst naar Jezus als het levende voedzame Brood, Dat uit de hemel neerdaalde (Joh. 6:35,48,51).

Openb. 6:5-6 – *“5 En toen Het het derde zegel geopend had, hoorde ik het derde dier zeggen: Kom en zie! En ik zag, en ziet, een zwart paard, en die daarop zat, had een weegschaal in zijn hand. 6 En ik hoorde een stem in het midden van de vier dieren, die zeide: Een maatje tarwe voor een penning, en drie maatjes gerst voor een penning; en beschadig de olie en den wijn niet.”*

De hoge prijzen van een penning voor een maatje tarwe en een penning voor drie maatjes gerst duiden op voedselschaarste (hongersnood).

Broeders en zusters, Jezus Christus kwam op aarde om als levend Brood de mensheid te voeden. Maar tóch werd Hij niet aanvaard.

Joh. 6:32-35 – *“32 Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Mozes heeft u niet gegeven het brood uit den hemel; maar Mijn Vader geeft u dat ware Brood uit den hemel. 33 Want het Brood Gods is Hij, Die uit den hemel nederdaalt, en Die der wereld het leven geeft. 34 Zij zeiden dan tot Hem: Heere, geef ons altijd dit Brood. 35 En Jezus zeide tot hen: Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.”*

Men verwierp desondanks dit levende Brood Jezus Christus, zoals de mensen in de wereld ook nu vaak Jezus verwerpen.

Joh. 6:36,41-42,60 – *“36 Maar Ik heb u gezegd, dat gij Mij ook gezien hebt, en gij gelooft niet41 De Joden dan murmureerden over Hem, omdat Hij gezegd had: Ik ben het Brood, Dat uit den hemel nedergedaald is. 42 En zij zeiden: Is deze niet Jezus, de Zoon van Jozef, Wiens vader en moeder wij kennen? Hoe zegt Deze dan: Ik ben uit den hemel nedergedaald?.....60 Velen dan van Zijn discipelen, dit horende, zeiden: Deze rede is hard; wie kan dezelve horen?”*

Broeders en zusters, wie Jezus als het levende Brood verwerpt, zal intense geestelijke honger leiden. En dit aspect over Jezus zien we terug in Elia.

Ook Elia’s oproepen tot bekering werden verworpen. Daarom bad Elia uiteindelijk, dat de regen en de dauw zouden ophouden (1 Kon. 17:1; Jak. 5:17). Een ontzettende hongersnood was het gevolg. Doch dit oordeel leidde niet tot bekering, integendeel! Men bekeerde zich desondanks niet, behalve de weduwe van Sarepta Sidonis (1 Kon. 17:8-16). Laten we Jezus’ woorden over deze geschiedenis eens lezen in Luk. 4:25-26 – *“25 Maar Ik zeg u in der waarheid: Er waren vele weduwen in Israël in de dagen van Elias, toen de hemel drie jaren*

en zes maanden gesloten was, zodat er grote hongersnood werd over het gehele land. 26 En tot geen van haar werd Elias gezonden, dan naar Sarepta Sidonis, tot een vrouw, die weduwe was.“

Broeders en zusters, de mensen bekeren zich ook in onze tijd niet en verwerpen Jezus als het Brood des Levens. Daarom zal dit oordeel van hongersnood over de wereld komen.

Ik wil nog een korte opmerking maken over de betekenis van Openb. 6:6b – “.....; en beschadig de olie en den wijn niet.”

Olie en wijn verwijzen naar kinderen Gods, die vervuld zijn met de Heilige Geest en die de diepe blijdschap tengevolge van de Verlossing door Jezus' Bloed in hun hart ervaren. God zegt hier, dat in die tijd van grote hongersnood zij niet zullen worden beschadigd. Met andere woorden, God zal voor hen zorgen.

Ook de waarheid van déze belofte zien we in Elia's leven terug. Want in de periode dat hij voor koning Achab en koningin Izebel moest vluchten, gebeurden grote wonderen. God verzorgde hem door middel van de raven, die hem dagelijks brood en vlees brachten (1 Kon. 17:4-6). God verzorgde hem ook middels de wonderbare vermenigvuldiging van de olie en het meel van een arme weduwe uit Zarfath, bij Sidon (1 Kon. 17:8-16). Maar zien we óók opnieuw een verwijzing naar de Opstanding uit de dood en de Opname. Want haar gestorven zoontje werd door Elia door de kracht van de Heilige Geest uit de dood opgewekt (1 Kon. 17:17-24). Wat een geweldige troost voor Godvrezende ouders die zich in die tijd zorgen over hun kinderen zullen maken.

Deze drie wonderen in Elia's leven laten zien, dat God voor zijn kinderen zorgt.

Broeders en zusters, we horen het derde levende wezen bij de opening van het derde zegel eigenlijk zeggen: *“Jullie verwierpen Jezus, het Brood dat waarlijk voedt en leven geeft. Daarom zullen jullie nu honger moeten lijden.”*

Het vierde zegeloordeel

Het levende wezen bij het vierde zegeloordeel verwijst naar Jezus, als het Leven Zelf (Joh. 3:16; 5:24; 6:47; 11:25; 14:6).

Openb. 6:7-8 – *“7 En toen Het het vierde zegel geopend had, hoorde ik een stem van het vierde dier, die zeide: Kom en zie! 8 En ik zag, en ziet, een vaal paard, en die daarop zat, zijn naam was de dood; en de hel volgde hem na. En hun werd macht gegeven om te doden tot het vierde deel der aarde, met zwaard, en met honger, en met den dood, en door de wilde beesten der aarde.”*

Jezus biedt eeuwig leven aan, maar toch werd Hij verworpen. Altijd en altijd weer wandelde Jezus op aarde in een diepe gemeenschap met Zijn Vader. Vele bijbelteksten in de vier evangeliën spreken hierover. Hij riep de mensen voortdurend toe: *“Bekeer je, geloof in Mij, de Zoon van God, neem Mij aan en ontvang het eeuwige leven, Ik ben de Opstanding en het Leven.”* Echter slechts weinigen luisterden! Ook nu in onze tijd geven slechts weinigen gehoor aan Zijn uitnodiging.

Daarom spreekt het vierde levende wezen nu als het ware de volgende woorden: *“Omdat jullie het aanbod van Jezus verwierpen om eeuwig leven te ontvangen, zal nu de dood als een oordeel over jullie komen.”*

Omdat de mensen niet met God willen wandelen, zal het oordeel van de dood gezonden.

Dit aspect van Jezus zien we terug in Henoeh. Henoeh leefde heel dicht bij God. Hij wandelde met God en was aan Hem toegewijd. Juist omdat Henoeh als het ware als een ingewijde met God wandelde (Gen. 5:22,24; Hebr. 11:5), bepaalde God dat hij de dood niet hoefde te smaken. Henoeh leefde eigenlijk in het mistroostige hoofdstuk van de dood (Gen. 5). Want steeds weer leest men in Gen. 5 de woorden: *“en hij stierf”*. Zo niet Henoeh. Terwijl al de anderen stierven, mocht Henoeh blijven leven. En op een dag werd Hij door God weggenomen.

Tot slot

De vier levende wezens, die Gods Aanwezigheid en Zijn heerlijkheid representeren en aan ons openbaar maken middels Jezus, Die het Afschijnsel van Gods heerlijkheid en Gods Beeld is, bepalen ons bij de eerste vier zegelordelen. God waarschuwt ons voor deze oordelen die juist zullen losbarsten, omdat Jezus werd verworpen. Jezus werd verworpen als de Redder der mensheid, als de Vorst van ware Vrede, als het levende Brood en als het Leven Zelf.

We hebben in de studie over de Voorhang gezien dat de vier levende wezens vol ogen zijn. Ogen die álles zien en doorgronden. Ogen die de diepst verborgen dingen in ieders hart ontdekken. Mijn broeders en zusters, daarom mogen wij niets achterhouden als wij door de Voorhang het Allerheiligdom willen binnen gaan om voor Gods troon te verschijnen. Want Hij weet immers alles. Zijn ogen zijn als vuur (Openb. 1:14), die uw hart en uw gedachten en uw overleggingen van binnen en van buiten doorgronden. Hij ziet elke onbeleden zonde, elke onbeleden onhebbelijkheid en elke onbeleden karakterfout. Onbeleden zaken zullen dan ook verhinderen dat wij Gods heerlijkheid betreden. Of dat nu in aanbidding voor Gods troon is of in ons dagelijks leven waarin wij in de hemelen mogen wandelen (Fil. 3:20). Éerst moet Jezus' Bloed ons verzoenen.

Jezus' Kruisoffer scheurde de Voorhang en opende de weg naar Gods troon. Maar wie door de Voorhang wil gaan, zal moeten gaan waarheen de Geest van God hem leidt (Ezech. 1:12). De Heilige Geest zal u altijd éerst overtuigen van uw zonden én dat u deze zult moeten belijden, indien u aan Gods oordeel wilt ontsnappen. Gods gerechtigheid vereist dat nu eenmaal. En dan laat de Heilige Geest u zien, dat Jezus' gerechtigheid u na uw belijden zal omhullen. Daarná mag u voor Gods troon verschijnen om te vertoeven in die heilige en heerlijke sfeer van aanbidding die de troon van God omringt (Openb. 4:8-9). En u mag die hemelse sfeer ook in uw dagelijks leven ervaren.

Broeders en zusters, naarmate u zich meer en meer beoefent om ook de diepst verborgen karakterfouten te ontdekken en te belijden, zult u meer en meer Gods heerlijkheid mogen ervaren. U zult meer en meer worden geheiligd en gereinigd. Uw vlees zal uiteindelijk volkomen worden gekruisigd. Wat een genade, wat een geweldig plan van God, dat Hij ons op deze wijze tot Zijn heerlijkheid wil leiden. Door Jezus alleen!

Hebr. 2:9-11 – “9 Maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die een weinig minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor allen den dood smaken zou. 10 Want het betaamde Hem, om Welken alle dingen zijn, en door Welken alle dingen zijn, dat Hij, vele kinderen tot de heerlijkheid leidende, den oversten Leidsman hunner zaligheid door lijden zou heiligen. 11 Want en Hij, Die heiligt, en zij, die geheiligd worden, zijn allen uit een; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen.”

Het gebrek aan overwinning, de zwakheid van vele kinderen Gods is een gevolg van het feit dat zij Jezus slechts kennen als de Heiland, Die Zijn leven voor hun zonden gaf. Zij kennen Hem echter niet als de Hogepriester gezeten in de hemel aan de rechterhand van God de Vader. Er ontbreekt hen het geloof dat Hij ook alles volbracht heeft voor het geestelijk leven ná hun redding uit de wereld. Broeders en zusters, álles maar dan ook álles is reeds volbracht (Gen. 2:1-3; Hebr. 4:3; 10:14). Jezus' pleiten, strijden en bidden in de hemel als onze Hogepriester is slechts erop gericht, dat wij Hem volkomen gaan vertrouwen voor ons geestelijk leven. Wie door het Voorhangsel in de hemel voor Zijn troon verschijnt, in Hem gelooft en in alles op Hem vertrouwt, zal de heerlijke rust en hemelse heerlijkheid voortdurend in zijn leven mogen ervaren. Dít is de boodschap van de gescheurde Voorhang.

Moge onze Heiland ons rijkelijk zegenen en brengen tot Zijn heerlijkheid. Amen.